

Evaņģēlija daļas Trīsvienības vasaras laikam:

28. jūlijs	Marka 8,27-38
4. augusts	Mateja 7,1-14
11. augusts	Lūkas 15,1-32
18. augusts	Lūkas 9,1-17
25. augusts	Lūkas 18,35-43 un Marka 7,31-37*
1. septembris	Lūkas 10,1-20
8. septembris	Lūkas 17,5-37
15. septembris	Mateja 6,19-34
22. septembris	Lūkas 7,11-17

*Šogad ir tikai deviņas nedēļas starp Jāņu laiku un Mihaēla svētkiem. Tāpēc, piemēram, Hāgā šajā dienā lasām divas evaņģēlija daļas

Latvijas Kristiešu kopas satikšanās 2024. gada otrajā pusē
Rīgā, Asītes ielā 4

SEPTEMBRIS

Līga būs Rīgā no 19. līdz 22. septembrim. Programma sekos. Būšu priecīga par ieteikumiem programmai. Ja vēlaties personīgu sarunu vai sakramentu, lūdzu rakstiet (e-pasta adrese zemāk).

OKTOBRIS-NOVEMBRIS

Milan būs Rīgā apmēram no 31. oktobra līdz 4. novembrim. Precīzi datumi būs skaidri septembrī.

DECEMBRIS

Milan būs Rīgā apmēram no 28. līdz 31. decembrim.

Visi mīļi gaidīti un aicināti!

PRIESTERU KONTAKTI

Milan Horák, milan.m.horak@volny.cz, +420-722917701
Felix Nieriker, felix.nieriker@gmail.com
Līga Skujiņa, liga@xs4all.nl

Kristiešu kopa Latvijā ☩ atbildīgais priesteris Milans Horāks

Prokopijs Čirins, Jānis Kristītājs
ar Kristus bērniņu, ap 1620

Mīlie Vārda lapas lasītāji!

Katram no mums ir kādas vismīlākās atmiņas un cerības saistībā ar Jāņu svinēšanu. Man tās ir saistītas ar īpašo svētku gaidīšanu. Uz Jāņiem dārzam jābūt izravētam, sieram jābūt sasietam, pīrāgiem izceptiem, mājai un ļaudīm pušķotiem un balsim labi skaņotām. Arī tajos laikos, kad Jāņus nemaz tik skaņi nedrīkstēja svinēt, sievas un vīri darīja, ko varēja, jo "tie taču mums skaistākie svētki"! Dienas ap Jāņiem ir visgarākās, paspēt var daudz. No Jāņu ugunsкура iededzināšanas brīža bērībā es atceros dziļu godbijību. Arī saulītes sagaidīšana manās atmiņās ir tikpat gobijīga. Pusaudzes vecumā šī godbijība noblāvēja. Bija tāda sajūta, ka kaut kā trūkst, ka kaut ko neizdodas izdarīt līdz galam. Jāņu diena bija sagaidīta, bet trūka piepildījuma. Svinot Jāņus Kurzemē kādā bioloģiskajā saimniecībā, pavisam agri Jāņu rītā saimniece aicināja līdzī zāles un zarus pirts slotām griezt. Kamēr gājām, Jāņu nakts zelta

rasa mazliet apžuva un mēs varējām vākt zālītes. Un mana Jāņu diena ieguva piepildījumu: Jāņus svinēt nozīmē darīt!

Darīt, kļūt aktīviem — tas ir tieši tas, uz ko mūs aicina Jānis Kristītājs. Jāņa Kristītāja svētku laiks Kristiešu kopā ir četras nedēļas un sākas 24. jūnijā, Jāņa Kristītāja dzimšanas dienā. Mateja Evanģēlija 3. nodaļā lasām: “Atgriezieties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt pienākusi. Jo šis ir tas, par kuru pravietis Jesaja runājis, sacīdams: saucēja blass tuksnesī: Sataisiet Tā Kunga ceļu, darait līdzenas Viņa takas.” Pateicībā priecāsimies par to, ko mums dāsnī dāvā sākumā vēl nemanāmi uz leju ritošā vasaras saule un mācīsimies kopā ar Jāni Kristītāju gatavot ceļu mūsos, lai Kristus gaisma ikvienā no mums deg arvien spožāk.

Lai Jums jauka vasara un uz tikšanos septembrī!

Jūsu Līga Skujiņa

Jānis Kristītājs kā ‘gaismas liecinieks’ ir cilvēces atvērtā acs.

Rūdolfs Frīlings, Kristoloģiskās esejas

Un atkal garākā diena, kad saule ir spīdējusi visilgāk, ir garām. Sākumā pavisam nemanāmi, bet arvien vairāk būs pamanāma saules nokāpšana zemāk. Atziņa, ka “garākā diena jau atkal ir garām”, dvēselē var izsaukt dziļu melanholiju. Taču kā kristieši mēs īsto sauli atrodam Kristū. Par Viņa sauli mums nekad nav jāsaka, ka tā nu ir visilgāk spīdējusi. Būt kristietim nozīmē uzvert pirmo nojausmu, ka Kristū kā mūžīgā saules iemiesojumā mums grib pietuvoties mūsu nākotne. Būt kristietim ir tapšanas process, tas ir zem zīmes “vēl ne”. Mūsu izaugsme par kristiešiem, par cilvēku nenozīmē, ka tā apraujas tad, kad ārējā saule ir garām punktam, kad tā spīdējusi visilgāk. Tieši otrādi: tad, kad ārā uzvar tumsa un aukstums, mūsu izaugsmei ir īpaša spēja atgriezties pašiem pie sevis mūsu mūžīgajā pirmsākumā.

Tad melanholiskais noskaņojums pārvēršas par ilgām, par gaidām. No turienes mēs varam meklēt ceļu uz saules gaismu jaunā, dziļākā nozīmē. Tādā gaismā, par kuru cilvēka svētkalpojumā mirušajiem tiek teikts: gaismā, kurā netumst nakts.

Rūdolfs Frīlings, Saulgiežu melanholija

PĀRDOMAS VASARAS SĀKUMĀ

Mēs Jāņa Kristītāja svētkus svinam laikā, kad dienas ir visgarākās. Tajā pašā laikā Jaunzēlandē Jāņa dienā saule debesīs ir viszemāk, tur tās ir visīsākās dienas gadā. Kā tad ir: vai šis svētku laiks pieder gaismai vai tumsai? Abas situācijas kopā veido pilnīgu ainu: Kristus gaisma nāca pasaulē, lai apgaismotu gan cilvēka dzīves gaišo, gan tumšo pusi.

Zemes ziemeļu puslodē lielākā daļa cilvēku tagad bauda vasaras gaismu un siltumu. Šo baudu pavada tāda kā domāšanas aptumšošanās spilgtajā gaismā. Domāšana it kā iesnaužas vasaras saulē. Arī sajūtas bauda siltumu un gaismu un ir apmierinātas ar lietu vērošanu no ārpuses. Tas ir tik patīkami — vērot lietas, īpaši tajās neiedziļinoties. Mēs varam tik ļoti ieslīgt šajā vilinošajā nodarbē, ieguldīt tajā tik daudz enerģijas, ka domāšanas spēks kļūst pārāk vājš, lai iedziļinātos lietu būtībā. Vasaras vidus laika dinamiku varētu saukt par atgriešanos paradīzē grēkā krišanas laikā — mūsu sūri iegūtā gara apziņa ir iesnaudusies. Vasarā mēs varam tik ļoti aizrauties ar ārējo zemes gaismu un formu bagātību baudīšanu, ka iekšēji varam kļūt neizgaismoti un nepamanīt gara gaismu un tās darbību dabā un cilvēkā.

Spilgtā saules gaismā tuksneša karstumā Jānis Kristītājs sauc ļaudis: “Metanoite!”. To parasti no grieķu valodas tulko kā “Atgriezieties!” Tomēr to varētu sacīt arī šādi: “Pārveido savu sirdi un prātu, apzinoties, ka esi tumsā savā iekšienē, lai gan visapkārt ir gaisma.” Tā sākas kristīgais ceļš: vispirms Jānis Kristītājs māca apzināties savu iekšējo tumsu un tad šī apziņa atmodina vēlmi, ilgas pēc patiesās pasaules gaismas. Jāņa Kristītāja svētku laika četrās nedēļās Kristiešu kopās tik lasītas evaņģēlija daļas par Jāni Kristītāju, par viņa nesto upuri, lai mēs varētu sākt savu tapšanu par kristiešiem.

Trīsvienības vasaras laiks desmit svētdienās, kas seko pēc Jāņa Kristītāja svētku laika, cilvēka klapojumā ietver evaņģēlija lasījumu secība par ceļu, par “metanoijas”, pārveidošanas, tapšanas procesu. Ejot pa šo iekšējās pārvērtības ceļu, varam piekļūt Viņam, kas ir mūžīgā gaisma un dzīvība, apvienoties ar Kristus gaismu. Kristu, kura atnākšanu sagatavoja Jānis Kristītājs.